

Ο Πρόεδρος

Πανοῦτζος Νοταρᾶς

Ἄρτης Πορφύριος

Ἐμ. Ξένος

Α. Κοπαντζας

Ἀναστάσιος Λόντος

Γεώργιος Δαρειώτης

Γεώργιος Αἰνιάν

Χρήστος Βλάσης

Ν. Ρενέρης.

Ο Γεν. Γραμματεὺς

Χ. Κλονάρης.

(Τ. Σ.)

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΓΚΑΛΕΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ (1).

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διακηρύττει.

ἘΝΩ ἡ πτώσις τοῦ Μεσολογγίου ἐξέθετο τὸ ἔθνος τῶν Ἑλλήνων εἰς τὸν ἔσχατον κίνδυνον, ἡ Γ'. Ἐθνικὴ Συνέλευσις διακόψασα, διὰ τὸν ἐπικείμενον τοῦτον κίνδυνον, τὰς ἐργασίας της, ἔταξεν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν πραγμάτων τῆς κινδυνεύουσης Πατρίδος τὰ συγκροτοῦντα τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν μάλη. Οὔτε τὸ μέγεθος τῶν τότε ἐπαπειλουμένων μεγάλων κακῶν, οὔτε ἡ δεινότης τῶν ἐσωτερικῶν περιστά-

(1) Ἴδε ἀρ. 15 τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος (29 Δεκεμβρίου 1826).

σεων, οὔτε ἢ πασίγνωστος παντελής ἀπορία τοῦ τὰρσείου, οὔτε τὸ ἀλλοθεν κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν ἀνοικονόμητον τῶν κατεπειγουσῶν ἀναγκῶν, δὲν ἔφερον εἰς ἀπελπισίαν τοὺς ὁποίους τὸ ἔθνος ὠνόμασε Διοικητὰς του' ἐξ ἐναντίας, φιλοτιμούμενοι αὐτοὶ γὰρ φανοῦν ἄξιοι τῆς ὑψηλῆς ταύτης τιμῆς καὶ ἐμπιστοσύνης τοῦ ἔθνους, καὶ πάντα τ' ἄλλα δεύτερα λογιζόμενοι, δὲν ἀντέτειναν, καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆς πολιτικῆς ταύτης τρικυμίας, εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς Πατρίδος· ἀλλὰ ἀφιερῶσαντες τὰς ἐλπίδας των εἰς τὴν ἐξ ἴψους ἀντίληψιν, θαρρόντες εἰς τὸ φιλοκίνδυνον καὶ φιλελεύθερον τῶν μαχητῶν τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος, καὶ πεπουθότες εἰς τὸν ἔνθερμον καὶ ἐγνωσμένον ζῆλον τῶν Φιλελλήνων τῆς Εὐρώπης, ἀνεδέχθησαν τὸ ὑπέρμεγα Διοικητικὸν βᾶρος. Αἱ ἐλπίδες των δὲν ἐψεύσθησαν διόλου· ἡ ἀνάστασις τῆς πεσοῦσης στερεᾶς Ἑλλάδος, ἡ ματαίωσις τῶν κατὰ θάλασσαν τοῦ ἐχθροῦ σχεδίων καὶ ἡ συστολὴ τῶν κινήματων τοῦ Αἰγυπτίου, ἦσαν τὰ πρῶτις ἀντικείμενα τῆς βαθείας καὶ παντοτεινῆς σκέψεως τῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος. Μεγάλα καὶ πολυειδῆ ἐμπόδια ἀπῆντησε καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα ἡ Διοίκησις εἰς τὰς ἐργασίας της, ἐμπόδια, τὰ ὁποῖα ὑπὸ διαφόροις προσχημασιν ἐδολοπλοκοῦσαν ἡ ἰδιοτέλεια καὶ ἡ φιλαρχία. Αἱ μηχανορραφίαι αὗται ἐκολόβωσαν τὰς ἐργασίας της· ἀλλὰ δὲν ἴσχυσαν, χάρις εἰς τὸν προσάτην τῆς Ἑλλάδος Θεόν, καὶ γὰρ τὰς ματαιώσουν. Ἐνιτχυμένοι οἱ Ἕλληνες οὐρανόθεν καὶ ἐφωδισμένοι μὲ ἀφθονα ἐφόδια τροφῆς καὶ πόλεμου, τὰ ὁποῖα ὁ ἔνθερμος φιλελληνισμὸς τῆς χριστιανικῆς Εὐρώπης ἐχορήγησεν, ἀνέστησαν καὶ ἐναντίον τῶσων ραδιουργιῶν τὴν πεσοῦσαν στερεᾶν Ἑλλάδα, καὶ τὴν ἐλάμπρυναν ἐκ νέου μὲ τὰς ἐγδόξους πράξεις των, ἐσπρωξαν ἐντὸς τοῦ Βο-

σπόρον κατησχυμένον τὸν Σουλτανικὸν φόρον, καὶ συνέσειλον τὸν Αἰγύπτιον εἰς τὰς ὀχυράς του θέσεις, ὅπου καὶ ἐφισυχάζει.

Τὰ συγκροτοῦντα τὴν Διοίκησιν μέλη, ἐνασχολούμενα εἰς τὰ κοινωφελῆ τὰυτὰ ἔργα, τὰ ὅποια εὐλόγησεν ὁ Ὑψιστος, ἐδείχθησαν ἐν ταύτῳ καὶ ἀμέτοχα παντὸς σπουδαρχικοῦ σχεδίου, καὶ ἀπέχοντα παντὸς φιλαρχικοῦ σκοποῦ· ἀπόδειξις δὲ τῶν λεγομένων εἶναι τὸ ὅτι, ἐν ᾧ ἀφ' ἐνὸς μέρους ἠγωνίζοντο οἱ διοικοῦντες, ὅσον ἐδύναντο, ὑπὲρ Πατρίδος, ἀφ' ἐτέρου διευθύνοντο πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Συνελεύσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει τὸ δικαίωμα τῆς συγκαλέσεως τῶν Πληρεξουτίων, διὰ τὴν συγκαλέσιν τοῦς Πληρεξουσίους εἰς σύσκεψιν περὶ τῶν μεγάλων τοῦ ἔθνους συμφερόντων, καὶ εἰς κατάπαυσιν τῆς ἰδίας τῶν μελῶν διοικητικῆς ἀξίας, καὶ τὰ τοῦς συγκαλέσιν πρὶν ἀκόμη αἰθάση ἢ προσδιορισθεῖσα ἀπὸ τῆς Συνέλευσιν προθεσμία, ὀρεγόμενα νὰ ἔμβουν πάλιν εἰς τὸν χορὸν τῶν ἀπλῶν πολιτῶν. Οἱ Πληρεξούσιοι δὲν συνήχθησαν καθ' ὃν καιρὸν ἐπροσκλήθησαν ἀπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Συνελεύσεως· ἐπροσκλήθησαν καὶ ἐκ δευτέρου· ἐπροσκλήθησαν καὶ ἐκ τρίτου, πλὴν ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν Πληρεξουσίων εἰς ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως οὔτε ἕως σήμερον δὲν συνήχθη.

Οἱ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν πραγμάτων τῆς Πατρίδος, αἰσθανόμενοι ὑπὲρ τινος ἄλλου τὴν ἀνάγκην τῆς ταχέως συγκροτήσεως τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, προτρέπουν διὰ τῆς παρουσίας διακηρύξεως τοῦς ἀπόντας Πληρεξουσίους νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὸν τόπον τῆς Συνελεύσεως, καὶ νὰ παρουσιασθῶσιν ἄνευ τινὸς ἀναβολῆς, εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν μεγάλων χρεῶν, τὰ ὅποια ἐπέβαλεν εἰς αὐτοὺς τὸ ἔθνος· διότι

ἑξωτερικὰ καὶ ἑσωτερικὰ αἰτία ἀποκαταστάνουσι ἀναγκαιοτέ-
 ρην, τῶρα παρὰ ἄλλοτε τὴν ταχείαν συγκρότησίν της, καὶ
 παραλαβόντες ἐν ταύτῳ τὰς ἡνίας τῆς Κυβερνήσεως τοῦ
 ἔθνους, νὰ τὰς παραδώτουν εἰς χεῖρας ἀξιοτέρας, τὸ ὁποῖον εἶ-
 ναι ἡ θερμὴ εὐχὴ καὶ ἡ εὐκρινὴς ἐπιθυμία τῶν διοικούντων.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 28 Δεκεμβρίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος

Ἀνδρέας Ζαΐμης

Δ. Τζαμαδός

Π. Μαυρομιχάλης

Α. Χ. Αναργύρου

Α. Μοναρχίδης

Σ. Τρικούπης

Ἰωάννης Βλάχος

Κ. Ζώτος.

Π. Δ. Δημητρακόπουλος

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

(Τ Σ)

Γ. Γλαράκης

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ Δ',

ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ (1)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Διακηρύττει.

ὍΤΑΝ οἱ Πληρεξούσιοι τῶν Ἐπαρχιῶν τῆς ἐλευθέρως
 Ἑλλάδος συνήχθησαν εἰς Ἐπίδαυρον, διὰ νὰ συγκροτήσωσι
 τὴν τρίτην Ἐθνικὴν Συνέλευσιν, δὲν ἔβαλαν ἄλλον κατὰ

(1) Ἰδὲ ἀρ. 17 τῆς Γεν. Εφημ. (5. Ἰανουαρίου 1827).